

การฝึกอบรมที่มีประสิทธิผลเพื่อ ผลิตผลงานทางวิชาการ

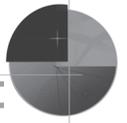
พวงทอง พร้อมไท*

บทคัดย่อ

การพัฒนาบุคลากรในสถาบันการศึกษาให้ผลิตผลงานทางวิชาการที่ได้ทำกันมาโดยตลอดนั้น เป็นการจذبอบรมที่ให้ฟังคำบรรยายจากวิทยากรเพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ที่เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นเหตุให้การผลิตผลงานทางวิชาการของบุคลากรไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร บทความนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมที่มีประสิทธิผล เพื่อผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนคือ หลักสูตรการอบรม ปฏิบัติการที่เน้นให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยดำเนินการอบรมแต่ละหลักสูตรเป็นช่วง ๆ อาจแบ่งเป็นอย่างน้อย 2 ระยะ คือระยะแรก เป็นการเรียนรู้ข้อแนะนำการเขียนผลงานทางวิชาการที่ต้องการจัดทำจากนั้นเว้นระยะเวลาให้เพียงพอกับการเขียนผลงานฉบับร่าง ระยะที่สอง เป็นการนำเสนอผลงานฉบับร่างให้วิทยากร ตรวจ วิพากษ์ และเสนอแนะให้แก้ไข ปรับปรุง ส่วนที่สองคือ วิทยากรที่มีประสิทธิภาพ สามารถสอนผู้เข้าฝึกอบรมให้ผลิตผลงานและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขผลงานได้ ส่วนสุดท้ายคือ ผู้เข้าฝึกอบรมที่มีคุณภาพ มุ่งมั่น ตั้งใจ ฝึกปฏิบัติ และขยัน ปรับปรุงแก้ไขผลงานอย่างจริงจัง โดยคาดว่าข้อเสนอแนะจากประสบการณ์การจัดฝึกอบรมในรูปแบบดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรในสถาบันการศึกษา ให้สามารถผลิตผลงานทางวิชาการได้มาตรฐานสากล

คำสำคัญ : ผลงานทางวิชาการ การเรียนรู้ การอบรมปฏิบัติการ การฝึกอบรมที่มีประสิทธิผล

*สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

An Effective Training on Technical Writing

Poungthong Promthai

ABSTRACT

Traditionally the training on technical writing organized in most educational institutions concern only with listening to experts. However, training is not telling. People can not learn only by hearing. In fact it may not enable the trainees to accomplish their technical papers. This review aims to present an effective training which is believed to suit a natural way of learning-'learning by doing'. The effective training on technical writing involves three components: workshop, trainer and trainees. The workshop is in at least two phases. During the first phase the trainees are given a guideline of how to write a standard technical paper. Then, there is the interval for them to prepare a draft paper. While in the second phase the trainees have to submit the draft paper to trainer for comments and corrections. The trainer must be qualified in the training. and the trainees must have strong will in training. This type of training on technical writing is definitely helpful for faculty members to write technical papers at the international standard.

Keywords : Technical Paper Learning Workshop Effective Training

*Center of Academic Support and Registration Chiangmai Rajabhat University

บทนำ

การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลก (World University Rankings) ที่พิมพ์โดย The Times Higher Education Supplement (THES) และ Quacquarelli Symonds (QS) (1) ได้พิจารณาจากตัวชี้วัด 6 ด้าน ได้แก่ ผลการประเมินด้านวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั่วโลก (Academic Peer Review) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดอันดับจึงให้น้ำหนักสูงถึงร้อยละ 40 ด้านที่สองคือ จำนวนครั้งในการอ้างอิงผลงานทางวิชาการของอาจารย์แต่ละคน (Citations per Faculty) ร้อยละ 20 ด้านที่สามคือ อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา (Faculty Student Ratio) ร้อยละ 20 ด้านที่สี่คือ ผลการประเมินจากผู้จ้างงานทั่วโลก (Recruiter หรือ Employer Review) ร้อยละ 10 ด้านที่ห้าคือ จำนวนอาจารย์ชาวต่างชาติ (International Faculty) ร้อยละ 5 และด้านสุดท้ายคือ จำนวนนักศึกษาชาวต่างชาติ (International Students) ร้อยละ 5 (2) ในขณะที่ Shanghai Jiao Tong University's Institute of Higher Education (3) ให้ความสนใจเฉพาะการจัดอันดับด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยระดับโลก (Academic Ranking of World Universities) หรือ ARWU จึงพิจารณาให้น้ำหนักด้านวิชาการจาก 4 ส่วน ได้แก่ คุณภาพของคณะ (Quality of Faculty) วัดจากผลงานของอาจารย์ที่ได้รับรางวัลคิดเป็นร้อยละ 20 และผลงานที่ได้รับการอ้างอิงร้อยละ 20 ส่วนที่สองคือ ผลงานวิจัย (Research Output) วัดจากบทความด้านธรรมชาติและวิทยาศาสตร์ที่ได้รับตีพิมพ์เผยแพร่ร้อยละ 20 และบทความที่ได้รับการอ้างอิงร้อยละ 20 ส่วนที่สามคือ สมรรถนะด้านวิชาการของอาจารย์แต่ละคน (Per Capita Performance) มีน้ำหนักร้อยละ 10 และส่วนสุดท้ายคือ คุณภาพของการศึกษา (Quality of Education) ซึ่งวัดจากผลงานของศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัล

คิดเป็นร้อยละ 10 จากข้อมูลของ ARWU ตั้งแต่ปี ค.ศ.2003 ถึง ค.ศ. 2008 (3) หรือข้อมูลของ THES ปี ค.ศ. 2007 และ ค.ศ. 2008 (4) มหาวิทยาลัยของไทยอยู่ในอันดับต่ำกว่าร้อยอันดับแรกของโลกตลอดมา (3, 4) จะเห็นได้ว่า ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการประเมินมหาวิทยาลัย นอกจากผลงานทางวิชาการจะมีความสำคัญต่อการจัดอันดับมหาวิทยาลัยแล้วยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจและสาธารณสุขประเทศที่สร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีสามารถส่งออกขายนำเงินเข้าประเทศได้ ดังนั้นประเทศที่กำลังพัฒนาจึงจำเป็นต้องทำวิจัย ดังเช่นประเทศจีนและประเทศอินเดียได้จัดสรรเงินให้แก่มหาวิทยาลัยในการเสริมสร้างความสามารถและทำการวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ของโลกเพื่อให้ชาติอยู่รอดท่ามกลางการแข่งขันทางเศรษฐกิจฐานความรู้ (5) อีกทั้งในรายงานการวิจัย เรื่อง วิทยาการประเมินความสำเร็จของการศึกษาเพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ได้สรุปว่า อาจารย์ยังไม่พัฒนาตัวเองในด้านวิชาการ คุณภาพของอาจารย์มหาวิทยาลัยยังเป็นผู้นำทางวิชาการไม่ได้ (6) จากข้อมูลที่ถูกกล่าวมาทำให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต้องเร่งแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้บุคลากรสนใจพัฒนาตนเองในด้านวิชาการให้มีความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะทางวิชาการ มีทักษะในการจัดการความรู้ให้เป็นรูปธรรม สามารถผลิตผลงานวิชาการซึ่งเป็นการนำเสนอองค์ความรู้ที่มีความลึกซึ้งและทันสมัยได้มาตรฐานสากล เผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาศึกษาและสังคมต่อไป

ผลงานทางวิชาการเป็นผลผลิตที่เกิดจากงานวิชาการของบุคคลคนเดียวหรือหลายคน

เขียนเรียบเรียงข้อมูล ข้อเสนอเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จากประสบการณ์และการศึกษาค้นคว้า ผลงานทางวิชาการที่ได้มาตรฐานสากลจะต้องเป็นงานเขียนที่มีระบบและเป็นระเบียบผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่ได้มาตรฐาน (7) ซึ่งหมายถึงวารสารที่มีชื่อเสียง มีการเผยแพร่ไปยังสถานที่และองค์กรต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง มีผู้อ่านจำนวนมาก และกำหนดออกตามเวลาอย่างสม่ำเสมอ (8, 9)

ผลงานทางวิชาการที่ยอมรับกันในสถาบันอุดมศึกษาของไทยมี 7 ประเภท (7, 10) ประเภทแรกคือ เอกสารประกอบการสอนเป็นสิ่งพิมพ์ที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย แผนการสอน วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีสอนอย่างเป็นระบบ เรียบเรียงเนื้อหาเป็นหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย พร้อมคำบรรยาย มีเอกสารอ้างอิงและหนังสืออ่านประกอบที่แนะนำให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ประเภทที่สองคือ เอกสารคำสอนเป็นสิ่งพิมพ์ที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ความนำ วัตถุประสงค์ มีเนื้อหาพร้อมคำอธิบายที่บรรยายไว้อย่างละเอียด และมีเอกสารอ้างอิง โดยจัดทำเป็นรูปเล่ม (6, 8) ประเภทที่สามคือ บทความวิชาการหรือบทความปริทัศน์ (Review Article) ซึ่งเป็นเอกสารที่เขียนเรียบเรียงจากการอ่านและทบทวนวรรณกรรมที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว นำไปสู่ทัศนะที่ต้องการนำเสนออย่างลึกซึ้งซึ่งประกอบด้วยบทนำที่ขยายไปสู่สาระที่ต้องการนำเสนอ และบทวิจารณ์ที่ขยายรวมถึงบทสรุปและข้อเสนอแนะ (9, 11) โดยที่บทนำกล่าวถึงความ เป็นมา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ กำหนดประเด็นที่ต้องการบอกหรืออธิบาย เขียนสาระ

ปริทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวตามลำดับ ส่วนในบทวิจารณ์มีการวิเคราะห์และวิจารณ์นำไปสู่ข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่แสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ต้องมีเอกสารอ้างอิงที่ถูกต้องและทันสมัยซึ่งอาจเป็นของผู้เขียนเองหรือเป็นผลงานทางวิชาการจากแหล่งต่าง ๆ (7, 10) ประเภทที่สี่คือ รายงานวิจัย (Research Article) เป็นเอกสารรายงานผลการวิจัยหรือผลการศึกษา ค้นคว้าอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ ให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเพื่อเป็นการยืนยันความรู้เดิม หรือเป็นความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น รูปแบบในการเขียนรายงานวิจัยประกอบด้วย บทนำ วิธีการ ผล และวิจารณ์ พร้อมทั้งสรุปและข้อเสนอแนะ โดยมีเอกสารอ้างอิงที่เชื่อถือได้และทันสมัย (7, 9, 11) ประเภทที่ห้าคือ หนังสือซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำเป็นรูปเล่มสมบูรณ์ ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อหาที่จัดเป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบมีลำดับและต่อเนื่องกันระหว่างบท จากบทแรกถึงบทสุดท้ายต้องเชื่อมโยงกัน การอธิบายเนื้อหาชัดเจนเสริมสร้างความเข้าใจในสาระสำคัญ และมีเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่ทันสมัยและครบถ้วน (7, 10) ประเภทที่หก คือ ตำราเป็นเอกสารที่ใช้ในการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เขียนเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีความสมบูรณ์ในแต่ละบท จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ ซึ่งเป็นส่วนที่บอกความสำคัญ วัตถุประสงค์และภาพรวมเนื้อหาทั้งหมด สารบัญบอกหัวข้อของเนื้อหาที่แบ่งออกเป็นบท ๆ การอธิบายเนื้อหาในแต่ละบทมีความละเอียด ลึกซึ้ง สมบูรณ์และครบถ้วน ซึ่งประกอบด้วย ความนำ สาระสำคัญที่เป็นประเด็นความรู้ การวิเคราะห์วิจารณ์และข้อสรุปที่ชัดเจน มีเอกสารอ้างอิงในแต่ละบทที่ทันสมัยและสมบูรณ์ ในส่วนท้ายของตำรา มีรายการเอกสารอ้างอิงทั้งหมด มีตรรกะที่สำคัญในเนื้อหา และ

อาจมีตรรกะที่ผู้อ่านที่นำมาอ้างอิง (7) ประเภทสุดท้ายคือ ผลงานทางวิชาการที่ไม่อยู่ในหกประเภทดังกล่าวข้างต้น อาจเป็นสิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์หรืองานแปลที่มีคุณค่าทางวิชาการในด้านการเรียนการสอน หรือในการพัฒนาชุมชนหรือสังคม (7, 10) จากข้อมูลดังกล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ผลงานทางวิชาการเป็นผลิตผลด้านวิชาการของผู้มีภูมิรู้เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ขบคิด หรือปฏิบัติการโดยร้อยเรียงเป็นตัวหนังสืออย่างเป็นระบบ มีแบบแผน และการอ้างอิงที่ทันสมัย หรือผลิตเป็นสิ่งประดิษฐ์ ทั้งนี้จะต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ หรือนานาชาติจึงจะเป็นที่ยอมรับในคุณภาพตามมาตรฐานสากล

การส่งเสริมสนับสนุนและจูงใจบุคลากรให้ผลิตผลงานทางวิชาการมีหลายรูปแบบ มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานบางแห่งจูงใจโดยพิจารณาความดีความชอบให้เป็นพิเศษ บางแห่งสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดทำ หรือให้เงินรางวัลแก่บุคคลที่ทำผลงานวิชาการสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งเป็นกลยุทธ์เพิ่มแรงจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ผลิตผลงานทางวิชาการ (12) แต่ยังมีบุคลากรจำนวนมากที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ ซึ่งมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต้องพัฒนาด้วยการจัดอบรมบุคลากรดังกล่าวให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการเขียน เรียบเรียงผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ

จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่าการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา หรือในหน่วยงานต่าง ๆ มีรูปแบบเป็นการบอกเล่า อาทิ เช่น เชิญบุคคลผู้ประสบความสำเร็จในการขอตำแหน่งทางวิชาการนำผลงานมาเป็น

ตัวอย่างให้ดูพร้อมทั้งเล่าประสบการณ์ หรือจัดวิทยากรบรรยายให้ความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยให้ผู้เข้ารับการอบรมไปทำตามตัวอย่างด้วยตนเอง หรือทำตามคำบรรยายที่ได้รับฟังมา ซึ่งเป็นการจัดอบรมที่ได้ผลงานทางวิชาการไม่ถึงร้อยละ 5 ทำให้สูญเสียงบประมาณและเวลาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาบุคลากรให้สามารถผลิตผลงานทางวิชาการควรเป็นกระบวนการอบรมที่เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นสำคัญซึ่งมีสถานศึกษาและหน่วยงานบางแห่งได้จัดอบรมในลักษณะนี้บ้างแล้ว แต่ยังคงอยู่ในวงจำกัด บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ ให้ความรู้และเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกอบรมที่มีประสิทธิผลในการพัฒนาบุคลากรให้สามารถผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล โดยมีสาระประกอบด้วย ธรรมชาติในการเรียนรู้ของมนุษย์ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการจัดหลักสูตรและวิธีการจัดอบรมปฏิบัติการ รวมทั้งคุณสมบัติของวิทยากรผู้ให้การอบรมและคุณสมบัติของผู้เข้าฝึกอบรม เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบุคลากรให้ผลิตผลงานทางวิชาการได้รู้และเข้าใจการฝึกอบรมที่มีประสิทธิผลทำให้บุคลากรมีความสามารถผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม อีกทั้งยังสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย นำไปสู่การพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป

ธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์

การเรียนรู้ของมนุษย์เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์ (13) ความรู้อาจแบ่งได้ 2 ประเภท (14) คือความรู้จากตำรา (Book Knowledge) และความรู้จากประสบการณ์ (Experience Knowledge) ความรู้จากตำราเป็น

ความรู้ของคนอื่น แต่ความรู้จากประสบการณ์เป็นความรู้ของผู้ปฏิบัติเอง ความรู้ที่ได้จากการอ่าน การดู หรือการฟัง เป็นความรู้ระดับข้อมูลว่าอะไรเป็นอะไร หรือทำอะไร เมื่อลืมก็จะกลับเป็นผู้ไม่รู้ดั้งเดิมได้ แต่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติหรือการกระทำ เมื่อทำได้หรือทำเป็นแล้วก็เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวเสมอ เพราะเป็นความรู้ที่ร่างกายและจิตใจได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกหรือการกระทำได้ถูกเปลี่ยนแปลงด้วย อาทิเช่น คนเรียนว่ายน้ำก็ต้องฟังคำบรรยายวิธีการว่ายน้ำเป็นข้อมูลว่าจะต้องทำอะไร ซึ่งเป็นเพียงความรู้ที่ฟังจากคนอื่นยังไม่สามารถว่ายน้ำได้ จนกว่าจะได้ฝึกปฏิบัติว่ายน้ำในสระซึ่งมีครูฝึกดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดก็จะสามารถว่ายน้ำได้ เมื่อว่ายน้ำได้แล้วยังฝึกฝนต่อไปจนชำนาญของเรียกว่าว่ายน้ำเป็น คนเรียนว่ายน้ำจึงได้ความรู้ที่เป็นของตนเองจากการปฏิบัติหรือประสบการณ์ เมื่อมีความรู้จากการว่ายน้ำเป็นแล้วจะกลับเป็นผู้ไม่รู้อาการว่ายน้ำหรือว่ายน้ำไม่เป็นจะไม่เกิดขึ้น จากสาระข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ความรู้ที่มนุษย์ได้อ่านหรือได้ยินมาเป็นพื้นฐานนำไปสู่การปฏิบัติและการฝึกฝน เพื่อให้ได้ความรู้ที่เป็นของตนเองตามความต้องการ และเมื่อมีความรู้เป็นของตนเองจึงทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้

เมื่อความรู้ที่ได้จากการอ่านตำรา หรือจากการดูตัวอย่าง หรือจากการฟังคำบรรยายเป็นเพียงความรู้ระดับข้อมูลว่าอะไรเป็นอะไร หรือทำอะไรยังไม่ใช่ความรู้ที่แท้จริงของผู้อ่านหรือผู้ดู หรือผู้ฟัง จำเป็นต้องปฏิบัติให้ได้ก่อนจึงจะเป็นความรู้ของตนเอง นั่นคือ มนุษย์ต้องเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ดังนั้นการอบรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาบุคลากรให้สามารถผลิตผลงานทางวิชาการจึงจำเป็นต้องจัดหลักสูตรอบรมที่เน้นการปฏิบัติและฝึกฝนอย่างเข้มข้นและจริงจัง ให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกเขียน เรียบเรียง ตามคำบรรยาย

หรือคำแนะนำของวิทยากร และผู้เข้ารับการอบรมจะต้องส่งผลงานฉบับร่างให้วิทยากรวิจารณ์และตรวจแก้ จากนั้นจะต้องปรับปรุงแก้ไขผลงานให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากลที่วิทยากรได้ให้คำแนะนำหรือเสนอแนะไว้ (7) ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้จัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ ได้คิด และได้ปฏิบัติจริง (15)

หลักสูตรและวิธีการจัดอบรมปฏิบัติการ

หลักสูตรที่เหมาะสมทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ หลักสูตรที่ไม่น่าสนใจทำให้ผู้เรียนเบื่อและมีพฤติกรรมซัดเซ่นได้ (16) การฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลจะต้องใช้หลักสูตรที่พัฒนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ทั้งมีประสบการณ์ในการอบรมการเขียนและเรียบเรียงผลงานทางวิชาการมาเป็นเวลานาน หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะต้องน่าสนใจและมีเนื้อหาที่ครบถ้วนตามประเภทของผลงานทางวิชาการที่กล่าวไว้ข้างต้น วิธีการจัดอบรมควรแบ่งเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ฝึกปฏิบัติจริง (7, 15) ซึ่งเรียกว่าการอบรมปฏิบัติการ มีทั้งการบรรยายให้ความรู้และให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ปฏิบัติจริงในสัดส่วนของเวลาที่เท่า ๆ กัน และให้วิทยากรผู้มีประสบการณ์ วิทยากร วิจารณ์และตรวจแก้ผลงานในแต่ละวัน (7) การตรวจผลงานโดยให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแทนการให้คะแนนอย่างเดียว และคืนให้รวดเร็วเท่าที่จะเร็วได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการรู้ได้ดีขึ้น (16)

การฝึกอบรมปฏิบัติการเพื่อผลิตผลงาน

ทางวิชาการประเภท บทความปริทัศน์ หรือ รายงานวิจัยของผู้ที่ทำวิจัยแล้วเสร็จแต่ยังไม่ได้ถ่ายทอดเป็นข้อเขียนหรือจัดทำนิพนธ์ต้นฉบับ อาจดำเนินการฝึกอบรมเป็น 2 ระยะที่สำคัญ (7) คือ ระยะแรกใช้เวลา 2-3 วัน เป็นการอธิบายวิธีการและหลักสูตรการฝึกอบรม ให้คำแนะนำ และจูงใจให้เกิดความคิดเกี่ยวกับลักษณะของผลงานทางวิชาการที่ตั้งใจจัดทำเนื้อหาประกอบด้วย หัวข้อ ความสำคัญของผลงานทางวิชาการ การเตรียมการเพื่อเขียนผลงาน คำแนะนำเบื้องต้นในการเขียน การกำหนดหัวข้อหรือชื่อเรื่องของผลงาน การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสุดท้ายมอบหมายให้เขียนผลงานฉบับร่างโดยเว้นช่วงเวลาให้เขียนประมาณ 6-8 สัปดาห์ ระยะที่สอง ใช้เวลาอย่างน้อย 5 วัน เป็นการนำเสนอผลงานฉบับร่างให้วิทยากรตรวจ วิทยากร พร้อมทั้งเรียนรู้และปฏิบัติการเขียนและเรียบเรียง ควบคู่กันไป ประกอบด้วย หัวข้อหรือชื่อเรื่อง ชนิด รูปแบบ องค์ประกอบ และหลักการเขียนผลงานทางวิชาการ พร้อมทั้งรายละเอียดในแต่ละส่วน การใช้ภาษาเขียน การนำเสนอ และการจัดทำนิพนธ์ต้นฉบับ โดยผู้เข้าฝึกอบรมต้องปรับปรุง แก้ไขผลงานตามคำแนะนำ และเสนอให้วิทยากรตรวจแก้ไขในแต่ละวันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้นิพนธ์ต้นฉบับที่ถูกต้อง

การฝึกอบรมดังกล่าวอาจดำเนินการเป็น 3 ระยะ ๓ ๓ วัน จะทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีโอกาสส่งผลงานที่ได้ปรับปรุงแก้ไขในระยะที่สองให้วิทยากรตรวจอีกครั้งเพื่อให้ได้นิพนธ์ต้นฉบับที่สมบูรณ์ ส่วนการฝึกอบรมปฏิบัติการเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการประเภทอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาปริมาณมากหรือมีองค์ประกอบหลายขั้นตอน อาจดำเนินการฝึกอบรมเป็น 3-5 ระยะได้ตามความเหมาะสม

นอกจากหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมจะต้องเป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เข้ารับ

การอบรมแล้ว วิทยากรผู้ให้การอบรมมีส่วนสำคัญมากในการนำพาผู้เข้าฝึกอบรมให้ประสบความสำเร็จในการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังคำกล่าวที่ว่า Learning is done by the learner not by the teacher.

คุณสมบัติของวิทยากรผู้ให้การอบรม

วิทยากร หรือครูผู้ให้การอบรมจะต้องเป็นบุคคลที่อยู่ในกระบวนการเรียนรู้เพื่อสอนตลอดชีวิต (17) การเป็นวิทยากร หรือครูที่เชี่ยวชาญ เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน หลากหลายและต่อเนื่องตลอดเวลาซึ่งประกอบด้วยความเฉลียวฉลาด การรับรู้ที่รวดเร็ว ประสบการณ์ และการทำงานหนัก พร้อมทั้งต้องมีความรู้อีก 4 ส่วน ได้แก่ ความรู้ในวิชาที่จะสอน (Knowledge of Subject Matter) ไม่มีใครสามารถสอนในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจได้ ส่วนที่สอง ความรู้ที่จะนำเสนอเนื้อหา (Pedagogical Content Knowledge) เป็นการแปลงความรู้ในเนื้อหาไปสู่ภาษาหรือรูปแบบที่ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ส่วนที่สาม ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน (Knowledge of Teaching and Learning) เป็นความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน และวิธีการสอนที่ช่วยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และส่วนสุดท้ายคือกลยุทธ์ในการสอน (Teaching Strategies) เป็นการเชื่อมโยงพฤติกรรมกรรมการสอนของครูกับการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เวลาแก่ผู้เรียนได้เพิ่มคุณค่าในการตอบสนองของผู้เรียนและผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ระยะยาว นอกจากนี้ยังต้องมีทัศนคติและความเชื่อที่ดีซึ่งมี 3 องค์ประกอบ คือ ประสิทธิภาพการสอนเฉพาะตัว (Personal Teaching Efficacy) เป็นความสามารถในการสอน ครูที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าครูที่มีประสิทธิภาพต่ำ องค์ประกอบที่สองคือ แบบอย่างและความ

ศรัทธาของครู (Teacher Modeling and Enthusiasm) เป็นความศรัทธาที่ครูมีต่อเนื้อหาและมีความกระตือรือร้นที่จะสอน และการเอาแบบอย่างครูเป็นวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน องค์ประกอบสุดท้ายคือ ความคาดหวังของครู (Teacher Expectation) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมและทัศนคติของผู้เรียน ซึ่งทัศนคติและความเชื่อที่ดีของครูมีพลังทำให้ครูเกิดความสามารถในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น (16-17) ภารกิจของครูไม่ใช่การบอกความรู้แต่เป็นการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (18) พร้อมทั้งมีภาระที่ต้องสอนผู้เรียนให้เรียนรู้วิธีประเมินตนเองอีกด้วย (19)

จากข้อมูลดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่าวิทยากรที่เชี่ยวชาญในการอบรมต้องเป็นผู้ที่เข้าใจเนื้อหาในหลักสูตรการอบรมปฏิบัติการณ์เป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอนอย่างลึกซึ้ง ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการเขียนและเรียบเรียงผลงานทางวิชาการที่ได้มาตรฐานสากล และยังคงผลิตผลงานทางวิชาการอยู่อย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ทำการสอนจากประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถประยุกต์ขั้นตอนการเรียนรู้ของตนเอง สร้างขั้นตอนการสอนผู้เข้าฝึกอบรมให้เกิดการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ เสริมสร้างพลังให้กับผู้เข้าฝึกอบรมมีกำลังใจในการผลิตผลงานทางวิชาการ เปิดโอกาสและให้ระยะเวลาที่เหมาะสมแก่ผู้เข้าฝึกอบรมได้ฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง อีกทั้งมีความเป็นครูอย่างสูงส่ง คาดหวังให้ผู้เข้าฝึกอบรมประสบความสำเร็จ สามารถผลิตผลงานทางวิชาการได้ตามหลักสูตร เป็นผู้ที่ตั้งใจ มุ่งมั่น และกระตือรือร้นที่จะสอน เต็มใจให้ความรู้ และขยันตรวจแก้ผลงานอย่างทันทั่วทั้งที่ ดังนั้นการคัดสรรวิทยากร

จึงเป็นส่วนสำคัญมากที่ผู้จัดการอบรมต้องตระหนักอย่างยิ่ง หากได้วิทยากรที่ไม่มีคุณภาพก็ยากที่จะทำให้การอบรมปฏิบัติการณ์ประสบความสำเร็จ เกิดการสูญเสียทั้งงบประมาณและเวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน

เมื่อมีหลักสูตรที่ดี มีวิทยากรที่เพียงพอพร้อมด้วยประสบการณ์ ความรู้ และความสามารถให้การฝึกอบรมสนองตอบการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติของผู้เรียนแล้ว ยังไม่สามารถทำให้การผลิตรายงานทางวิชาการสำเร็จลงได้ ผู้เข้าฝึกอบรมต้องมีคุณภาพซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด จึงจะทำให้การฝึกอบรมเกิดประสิทธิผลได้

คุณสมบัติของผู้เข้าฝึกอบรม

หลักการสำคัญในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่มี 4 ประการ (18) คือ ความพร้อมของผู้เรียน ผู้ใหญ่มารับรู้ด้วยตนเอง เมื่อเปิดใจและตั้งใจที่จะเรียน จึงมีความพร้อมที่จะเรียนรู้เพื่อผลประโยชน์ในการแก้ปัญหา ป้องกันปัญหา แสวงหาโอกาส หรือความก้าวหน้าในอนาคตหรือส่วนตัว ประการที่สองคือประสบการณ์เบื้องต้นที่จะต้องใช้ในการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐาน ความถนัด ทัศนคติ ทักษะเบื้องต้น และความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ประการที่สามคือ ความมีอิสระของผู้เรียน ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของตนเอง ต้องการตัดสินใจด้วยตนเองซึ่งเป็นลักษณะของวัยผู้ใหญ่ ต้องการการยอมรับนับถือให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถและอิสระแม้ว่าจะทำผิด กลัวความล้มเหลวและเสียหน้า ประการสุดท้ายคือ การลงมือปฏิบัติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ หากขาดการนำไปปฏิบัติ การฝึกอบรมก็ล้มเหลว

ผู้เข้าฝึกอบรมปฏิบัติการณ์เพื่อผลิตผลงานทางวิชาการเป็นบุคลากรทางการศึกษามีหน้าที่พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศชาติ ย่อมเข้า

ใจความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของทั้งวิทยากรและตนเองเป็นอย่างดี ย่อมรู้ที่อยู่แก่ใจว่าจะต้องมีความพร้อมทั้งเปิดใจและตั้งใจรับการฝึกอบรมผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพและยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย รู้จักแบ่งสรรเวลาเพื่อผลิตผลงาน มีประสบการณ์ที่เป็นความรู้ในการสื่อสาร มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่จะเขียนผลงาน และลงมือเขียนผลงานตามคำแนะนำของวิทยากร ใส่ใจกับการแก้ไขและปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ได้มาตรฐานสากล และสิ่งสำคัญที่สุดจะต้องมีวินัยในตนเอง มุ่งมั่นในการผลิตผลงานทางวิชาการ สามารถกำกับตนเองให้เขียนผลงานตามแผนปฏิบัติที่วางไว้ เมื่อผู้เข้าฝึกอบรมสามารถปฏิบัติตามที่วิทยากรแนะนำอย่างเคร่งครัด ย่อมจะเป็นที่ยอมรับนับถือ ประสบความสำเร็จในการผลิตผลงานทางวิชาการ และทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิผล

วิจารณ์

การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาพัฒนางานทางวิชาการที่ได้ทำกันมาอย่างต่อเนื่อง เป็นการจัดอบรมโดยวิทยากรบรรยายให้ฟังพร้อมทั้งให้ดูตัวอย่าง การอบรมดังกล่าวไม่เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ จึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การจัดหลักสูตรอบรมปฏิบัติการให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ปฏิบัติอย่างจริงจังและเมื่อเรียนจนครบหลักสูตรการอบรมแล้วได้ผลงานทางวิชาการ จึงเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถทำได้จริง เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เรียนรู้จากการกระทำหรือ Learning by Doing ดังนั้นการจัดหลักสูตรปฏิบัติการจึงต้องดำเนินการเป็นอย่างน้อย 2 ระยะเวลาที่สำคัญ โดยระยะแรกผู้เข้าฝึกอบรมจะต้องเรียนรู้คำแนะนำเบื้องต้นในการเขียนการกำหนดหัวข้อหรือชื่อเรื่องของผลงาน และการ

ทบทวนเอกสารอ้างอิง แล้วเว้นช่วงเวลาให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้เขียนผลงานฉบับร่างเป็นเวลา 6-8 สัปดาห์ให้วิทยากรได้วิพากษ์ วิจารณ์และตรวจแก้ไขในระยะที่สอง และให้ผู้เข้าฝึกอบรมปรับปรุงแก้ไข ผลงานให้ได้ต้นฉบับที่สมบูรณ์ต่อไป แต่ถ้าหากผู้จัดมีงบประมาณเพียงพอที่จะเพิ่มระยะที่สาม ก็จะเป็นผลดีแก่ผู้เข้าฝึกอบรมที่มีโอกาสนำผลงานที่ได้ปรับแก้หรือบรรณาธิกรตามคำแนะนำของวิทยากรในระยะที่สอง ให้วิทยากรได้ตรวจอีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่าต้นฉบับมีความสมบูรณ์และได้มาตรฐานสากล อย่างไรก็ตาม การแบ่งระยะในการฝึกอบรมปฏิบัติการสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผลงานทางวิชาการที่ต้องการจัดทำ ถ้าเป็นหนังสือหรือตำราต้องใช้ระยะเวลาในการอบรมอย่างน้อย 3 ระยะ ๆ ละ 4-5 วัน เพราะมีเนื้อหาที่จะต้องเขียนเรียบเรียงในปริมาณมาก แต่ถ้าจะให้มั่นใจว่าได้ต้นฉบับที่สมบูรณ์จริง ๆ ก็น่าจะจัดเพิ่มระยะที่สี่ แต่ถ้าหากผู้เข้ารับการอบรมได้ผ่านการฝึกอบรมปฏิบัติการเขียนบทความปริทัศน์มาก่อน ก็สามารถจัดอบรมปฏิบัติการเขียนหนังสือหรือตำราเพียง 3 ระยะก็เพียงพอที่จะได้ต้นฉบับที่สมบูรณ์และมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ในบรรดาผลงานทางวิชาการทั้ง 7 ประเภทที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น มีความยาวและความยากง่ายต่างกัน จากประสบการณ์ที่ได้จัดอบรมปฏิบัติการจำนวน 2 หลักสูตรคือ หลักสูตร “การเขียนและผลิตตำราวิชาการ” (20) และหลักสูตร “การเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการนานาชาติ” (21) พบว่าควรจัดอบรมปฏิบัติการหลักสูตรการเขียนบทความปริทัศน์หรือบทความวิชาการก่อนหลักสูตรผลิตผลงานทางวิชาการประเภทอื่น เพราะบทความปริทัศน์เป็นเอกสารที่มีความยาวไม่มากนัก จึงสะดวกที่จะเรียนรู้การผลิตผลงานทางวิชาการใน

เบื้องต้น จากนั้นควรจัดอบรมปฏิบัติการหลักสูตร การเขียนรายงานวิจัยซึ่งได้ทำการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงเขียนรายงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร แต่ถ้ายังไม่ทำวิจัยไม่เป็นก็จะต้องจัดฝึกอบรมปฏิบัติการหลักสูตรการทำวิจัย ก่อน

เมื่อบุคลากรมีความรู้ความสามารถในการเขียนบทความปริทัศน์หรือรายงานวิจัยดีแล้วก็จะเรียนรู้การเขียนตำราวิชาการได้ง่ายและเร็วขึ้น เพราะตำราแต่ละเล่มประกอบด้วยเนื้อหาเป็นบท ๆ แต่ละบทความมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวซึ่งเทียบได้กับบทความปริทัศน์หนึ่งบท และอาจมีผลการวิจัยอ้างอิงในเนื้อหาของแต่ละบท (7) บทความปริทัศน์ รายงานวิจัย และตำรา เป็นผลงานทางวิชาการที่มีความสำคัญและจำเป็นที่บุคลากรทางการศึกษาทุกคนจะต้องเรียนรู้และผลิตให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติได้ หากผู้ใดเขียนบทความปริทัศน์ รายงานวิจัย และตำรา ได้แล้ว ก็จะสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และประสบการณ์ เพื่อเขียนเอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน และหนังสือ หรือผลงานทางวิชาการอื่นตามรูปแบบที่สถาบันการศึกษากำหนดให้ได้

นอกจากการจัดหลักสูตรอบรมปฏิบัติการที่เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์เพื่อให้บุคลากรได้เรียนรู้จากการปฏิบัติหรือการกระทำแล้ว การจัดหาวิทยากรให้การอบรมเป็นไปตามหลักสูตรการอบรมปฏิบัติการเป็นสิ่งที่ยากยิ่ง บุคลากรในสถาบันการศึกษาแต่ละคนเคยเข้ารับการอบรมเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการกันมาบ้างแล้ว และเมื่อมีโอกาสได้เข้ารับการอบรมปฏิบัติการผลิตผลงานทางวิชาการกับศาสตราจารย์ ดร. เวคิน นพนิตย์ ต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ศาสตราจารย์ ดร. เวคิน นพนิตย์ เป็นวิทยากรที่ดีที่สุดเท่าที่เคยเข้าอบรมมา (20, 21) นอกจาก

จะมีคุณสมบัติของวิทยากรดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วนแล้วยังสามารถให้คำแนะนำการเขียนผลงานทางวิชาการทุกสาขาวิชาอีกด้วย สามารถสอนให้ผู้เข้าฝึกอบรมผลิตผลงานทางวิชาการได้ โดยเรียนรู้วิธีทำอย่างเป็นขั้นเป็นตอน พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติทีละขั้นทีละตอนต่อเนื่องกันไปจนครบหลักสูตรก็จะได้ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล แม้ผู้ที่ไม่เคยผลิตผลงานมาก่อนก็สามารถทำได้

การฝึกอบรมจะประสบความสำเร็จได้ ผู้เข้าฝึกอบรมต้องมีความตั้งใจสูงที่จะผลิตผลงานทางวิชาการ แต่ถ้าผู้เข้าฝึกอบรมไม่ตั้งใจหรือไม่มีความพร้อมในการฝึกปฏิบัติ ไม่มีวินัยในการฝึกปฏิบัติตามคำชี้แนะของวิทยากร ต่อให้หลักสูตรการอบรมดีสักเพียงใด วิทยากรยอดเยี่ยมขนาดไหนก็ไม่สามารถทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมผลิตผลงานทางวิชาการได้สำเร็จ จากประสบการณ์ในการจัดอบรมปฏิบัติการจำนวน 2 หลักสูตรดังกล่าวแล้ว (20, 21) พบว่า ผู้เข้าฝึกอบรมที่สามารถผลิตผลงานทางวิชาการสำเร็จได้นั้น เป็นผู้ที่ตั้งใจและเปิดใจรับเอาความรู้การเขียนผลงานทางวิชาการที่เป็นสากล มีสมาธิ เข้าใจคำแนะนำของวิทยากรทำงานหนัก สามารถจัดสรรเวลาเพื่อทบทวนเอกสารหรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มุ่งมั่นเขียนผลงานและขยันปรับปรุงแก้ไขผลงานตามคำแนะนำของวิทยากร ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องเข้ามามีบทบาทกำกับหรือสนับสนุนให้บุคลากรได้ตั้งใจและมีเวลาผลิตผลงานทางวิชาการให้สำเร็จ ซึ่งเป็นภารกิจหลักที่จะต้องปฏิบัติอย่างจริงจังต่อไป

จากที่กล่าวมาทั้งหมด พอจะสรุปได้ว่าการฝึกอบรมที่มีประสิทธิผล มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ หลักสูตรการอบรมที่เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ รวมทั้งมีเนื้อหาที่น่าสนใจและครบถ้วนตามประเภทของ

ผลงานทางวิชาการ ประกอบกับมีวิธีการอบรมที่ดำเนินการเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีเวลาเพียงพอในการลงมือปฏิบัติ ประการที่สองคือวิทยากรผู้ให้การอบรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถสอนให้ผู้เข้าฝึกอบรมลงมือปฏิบัติพร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไขผลงานได้ และประการสุดท้ายคือ ผู้เข้าฝึกอบรมที่มีคุณภาพ ตั้งใจลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง มุ่งมั่น และขยัน ปรับปรุงแก้ไขผลงานอย่างสม่ำเสมอ หากการฝึกอบรมเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ ขาดองค์ประกอบใดไป ก็ยากที่จะประสบผลสำเร็จได้

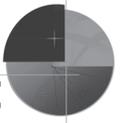
กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร. เวคิน นพนิตย์ The Professional Associates of Thailand ที่ได้อนุญาตให้ใช้ข้อมูลในหนังสือ “เทคนิคการเขียนผลงานวิชาการ” และให้คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข พร้อมทั้งปรับปรุงนิพนธ์ต้นฉบับ

เอกสารอ้างอิง

1. THES-QS World University Rankings- Wikipedia, the free encyclopedia. [cite 10/11/2008] Available from : http://en.wikipedia.org/wiki/THES_-_QS_World_University_Rankings
2. QS Top Universities: The Methodology: A simple overview. [cite 12/11/2008] Available from : http://www.topuniversities.com/worlduniversityrankings/methodology/simple_overni...
3. Academic Ranking of World Universities- Wikipedia, the free encyclopedia. [cite 3/11/2008] Available from : http://en.wikipedia.org/wiki/Academic_Ranking_of_World_Universities

4. Times Higher Education : THE The Top 200 World Universities. [cite 10/11/2008] Available from : <http://www.timeshighereducation.co.uk/hybrid.asp?typecode=243&pubcode=1&navc...>
5. จรัส สุวรรณเวลา : การวิจัยจำเป็นมากขึ้น และต้องหลากหลาย. ในความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กนิษฐากิตติคุณ บรรณาธิการ, สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. หน้า 51-54, 2551.
6. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา : รายงานการวิจัย วิจัยวิทยาการประเมินความสำเร็จของการศึกษาเพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้. กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ. 264 หน้า, 2551.
7. เวคิน นพนิตย์ : เทคนิคการเขียนผลงานวิชาการ. Professional Associates of Thailand, สุราษฎร์ธานี. 86 หน้า, 2550.
8. _____ : วารสารวิชาการ : ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับมาตรฐานและคุณภาพ. ว.มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 2(2) : 95-101, 2550.
9. _____ : เทคนิคการเตรียมเอกสารเสนอทางวิทยาศาสตร์. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ. 114 หน้า, 2526.
10. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550. กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพมหานคร. 53 หน้า,

- 2550.
11. Day, R. A. and Gastel, B. : How to Write and Publish a Scientific Paper. 6th Edition. Greenwood Press, Westport. 320 pp. , 2006.
  12. ชมพูนุช ศรีพงษ์ : กลยุทธ์การเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน. ว. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 2(2) : 139-149, 2550.
  13. Chance, P. : Learning & Behavior. 5th Edition. Wadsworth, California. 505 pp., 2003.
  14. เฉลียว ปิยะชน : การศึกษาคือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของชีวิต. ในหลอดเลือดแข็งตีบตันป้องกันได้. พิมพ์ครั้งที่ 3. นาดยา กัลโยธินบรรณาธิการ, สุขภาพใจ, กรุงเทพฯ. หน้า 183-190, 2549.
  15. พัชนี บุระพันธ์ ยุพาศรี ไพรวรรณ และพรทิพย์ วรกุล : การพัฒนารูปแบบฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน. ว. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 1(2) : 113-120, 2550.
  16. Muijs, D. and Reynolds, D.: Effective Teaching: Evidence and Practice. 2rd Edition. SAGE Publication, London. 314 pp. , 2005.
  17. Kauchak, D. P. and Eggen, P. D. : Learning and Teaching: Research-Based Methods. 5th Edition. Pearson Allyn and Bacon, Boston. 461 pp. , 2007.
  18. Stolovitch, H. D. and Keeps, E. J.: Telling Ain't Training. ASTD Press, Alexandria. 193 pp., 2002.
  19. แรนต์ตี เพาซ์ และ เจฟฟรีย์ ซาสโลว์ : เดอะลาสต์เลกเชอร์. พิมพ์ครั้งที่ 12. แปลจาก The Last Lecture โดย วนิษา เรช. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, กรุงเทพฯ. 223 หน้า, 2551.
  20. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน : รายงานโครงการฝึกอบรมปฏิบัติการ หลักสูตร “การเขียนและผลิตตำราวิชาการ (TEXT-BOOK WRITING)”. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่. 115 หน้า, 2552.
  21. _____ : รายงานโครงการฝึกอบรมปฏิบัติการ หลักสูตร “การเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการนานาชาติ (WRITING A REVIEW FOR PUBLICATION IN INTERNATIONAL TECHNICAL JOURNAL)” มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่. 66 หน้า, 2552.

